

„samlet Stovstrækning“. Afgørelsen maa for hvert enkelt Tilfælde træffes efter de lokale Forhold og kan formentlig overlades til den Myndighed, i hvis Haand Udstykningsapprobationens Meddelelse er lagt.

Er af „Danst Stovforening“ om Stoves Udstyknng og Sammenlægning til Ministeriet afgiven Betænkning findes høstrøkt som Bilag II.

Til § 3.

3 adskillige Tilfælde vil Samsundets Tard eller dog Hensigtsmæssighedshensyn kræve Fravigelse af de i § 2 fastsatte Indskrænkninger i Retten til at udstykke Jord. Man har derfor her foreslaaet Landbrugsministeren tillagt den i saa Henseende fornødne Bemyndigelse, idet de forfællelige Forhold, som kunne motivere en saadan Fravigelse, ere anførte efter de i Tidens Løb indvundne Erfaringer. Endvidere har man foreslaaet, at der som hidtil skal løses lgl. Bevilling, naar en Selvejerbondegaard tillades nedlagt, s: naar dens Tilliggende ved Udstyknng bringes ned under 1 Td. Hartkorn. Naar man som Vilkaar for Nedlægningen yderligere fordrer, at der i den nedlagte Gaards Sted i samme Kommune skal udlægges et Pligthus med et Jordtilliggende af mindst 1½ Td. Land bøniteret Maal, er dette stemmende med den i den lgl. Resolution af 5te Juli 1815 indeholdte Regel.

Antallet af de i de senere Aar meddelte Bevillinger til Nedlægning af Bøndergaarde er følgende:

i 1890	15	i 1894	5
i 1891	15	i 1895	5
i 1892	6	i 1896)	7
i 1893	8	til 1/11)	7

Til § 4.

At de Parceller, der ved Udstyknngen af Hovedgaarde og Bøndergaarde udlægges som Hovedparceller, for saa vidt de ikke ved Udstyknngens Approbation ere bebyggede, inden 1 Aar skulle forsynes med de til det paagældende Afskrug fornødne Bygninger, er stemmende med den gældende Praksis. Den samme Regel har man foreslaaet med Hensyn til Bebyggelsen af de ubebyggede Lodder, der udlægges som Pligthuse. Med Hensyn til Straffen for Overtrædelse af dette Bud henvises til § 30.

Til § 5.

Efter de gældende Regler have Landinspektørerne Eneret til at foretage Udstyknnger. Landmaalerne, s: de, der efter at

have bestaaet den særlige Landmaaler-eksamen have erholdt kongelig Bestikkelse som Landmaalere, have vel Ret til at foretage de i Anledning af Udstyknnger foresaldende Ommaalinger samt til Korts Forfærdigelse, hvormod de ikke maa udføre de ved Udstyknngerne foresaldende vigtigste Forretninger, nemlig Bedelsen af Jordboniteringsforretningerne og Fordelinger af Hartkorn, Gammelstat, Tiende m. m. Dog kan Landbrugsministeriet autorisere Landmaalere til at udføre Landinspektørforretninger. Jfr. Indenrigsministeriets Cirkulære af 31te Oktober 1854. I denne Ordning af Landinspektørernes og Landmaalerens Virksomheds Omraade har man ikke fundet Anledning til at foreslaa Forandringer, særlig under Hensyn til, at der, efter at den særlige Landmaalereksamen er affaftet ved Befendtgørelse af 5te August 1854, ikke bliver befulgt flere Landmaalere. Antallet af praktiserende Landmaalere er som Følge heraf stadigt aftagende.

Som det fremgaar af Betænkningen, har det i Kommissionen været Genstand for Overvejelse, om der ikke maatte være Grund til at fastsætte faste Takster for Landinspektørernes Arbejde i Anledning af Udstyknnger m. m., uden at Kommissionen dog har fundet Anledning til at stille noget Forslag i saa Henseende. Fastsættelsen af saadanne Takster er ikke ukendt i Udlandet, f. Eks. i Sverig, ligesom man ogsaa i vor egen Lovgivning har Tilfælde, hvor der er fastsat faste Takster for Landinspektørernes Virksomhed, jfr. saaledes Forordning 23de April 1781 § 27, Plakat 10de November 1791 § 10, Plakat 20de September 1806, Plakat 7de Juli 1810 samt Plakat 24de Juni 1817 og Lov af 6te April 1850 § 4. Her har man foreslaaet, at der tillægges Landbrugsministeren Bemyndigelse til at fastsætte Takster for det af Landinspektørerne ved Udstyknnger udførte Arbejde.

Til § 6.

Kommissionen kommer i sin Betænkning ind paa Spørgsmaalet om at gøre Ministeriets Matrikel til en Ejendomsatrikel i den Forstand, at Matrikulsfortene skulle tjene som Bevis i Retstrætter om Ejendommens rette Grænser, men viger tilbage for at foreslaa en saadan Ordning gennemført, idet det erkendes, at Forudsætningen herfor er Indførelsen af en ny Matrikel baseret paa nye Ommaalinger, hvilken Foranstaltning vil medføre meget betydelige Omkostninger for Statskassen. Derimod foreslaar Kommissionen, at man skal aabne Udgang for Ejerne til ved foresaldende Nymaalinger bl. a. i Anledning